

JUSTITSMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 24. april 2014
Kontor: Budget- og planlægningskontoret
Sagsbeh: Rasmus Friis Bendtsen
Sagsnr.: 2014-0030-2094
Dok.: 1123301

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 793 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 26. marts 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Karen Hækkerup

/

Rikke Freil Laulund

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 793 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere artiklen ”Nøglevidner bremset i otte måneder” bragt på www.tv2.dk den 20. marts 2014, herunder oplyse hvordan det kan gå til, at en kendelse i en så vigtig sag er otte måneder om at nå igennem retssystemet? Vil ministeren endvidere oplyse, hvad ministeren vil gøre for at sikre, at opklaring af sager ikke bremses af langsommelig behandling ved domstolene?”

Svar:

1. Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet følgende udtalelse fra Domstolsstyrelsen:

”Da spørgsmålet angår en konkret sag fra Københavns Byret, har Domstolsstyrelsen bedt Københavns Byret om en udtalelse.

Af en notits af 31. marts 2014 om sagen, fremsendt af Præsidenten for Københavns Byret, fremgår følgende:

”Sagen vedrører drabsforsøg begået den 11. april 2013, jf. straffelovens § 237, jf. § 21.

Den 23. juli 2013 anmodede anklagemyndigheden Københavns Byret om at afsige kendelse om, at det blev tilladt politiet at foretage en direkte konfrontation samt en legemsundersøgelse af de sigtede ... og ..., jf. retsplejelovens § 817, stk. 1 og 2, jf. § 746, stk. 1, og § 792 a, stk. 2, jf. § 792 c, stk. 2.

Baggrunden for anmodningen var, at anklagemyndigheden ønskede, at de sigtede blev barberet eller lignende, så de fremstod som på gerningstidspunktet, og dermed i overensstemmelse med fotos optaget af de sigtede i april 2013, med henblik på, at de sigtede skulle deltage i en direkte konfrontation med to vidner.

Ingen af de sigtede havde ønsket at medvirke til en direkte konfrontation.

Efter modtagelsen af begæringen tog retten den 25. juli 2013 telefonisk kontakt til de beskikkede forsvarere. Retten udsatte efterfølgende sagen til den 28. august 2013 på forsvarernes skriftlige indlæg.

Efterfølgende traf retten afgørelse om mundtlig forhandling af spørgsmålet, og den 12. september 2013 tilbød retten telefonisk parterne følgende dage: den 17., 23. og 24. september 2013. Anklagemyndigheden meddelte, at anklagemyndigheden kunne møde alle dage. Ingen af de to forsvarere kunne imidlertid give møde. Den ene forsvarer meddelte efterfølgende, at hun i oktober kunne møde den 3. eller 16. oktober 2013, hvilke dage retten imidlertid ikke kunne.

Efter yderligere adskillige telefoniske henvendelser mellem retten og forsvarernes kontorer blev der den 26. september 2013 berammet retsmøde til behandling af anklagemyndighedens begæring den 21. november 2013.

Den 4. oktober 2013 fastholdt retten berammelsen. Anklagemyndigheden indbragte spørgsmålet for Østre Landsret, der stadfæstede afgørelsen den 11. oktober 2013.

Under retsmødet den 21. november 2013 kunne anklagemyndighedens anmodning ikke behandles, da anklagemyndigheden ikke havde sørget for, at de sigtede, der var varetægtsfængslede, var blevet indtransporteret til retsmødet. Sagen måtte derfor omberammes.

Sagen blev efterfølgende berammet til den 12. december 2013. To dage før retsmødet udvidede anklagemyndigheden imidlertid begæringen til at gælde to yderligere sigtede. Da den ene af forsvarerne for de to yderligere sigtede ikke kunne møde til det berammede retsmøde, erklærede anklagemyndigheden sig enig i, at spørgsmålet om konfrontation herefter ikke kunne behandles for de to yderligere sigtede under retsmødet den 12. december 2013. Anklagemyndigheden anmodede om, at retsmødet blev fastholdt for de to oprindeligt sigtedes vedkommende.

Ved kendelse af den 10. december 2013 traf retten afgørelse om i det hele at omberamme sagen, idet retten blandt andet henviste til, at anklagemyndighedens begæring var den samme for alle fire sigtede, hvorfor rettens behandling af og stillingtagen til anklagemyndighedens begæringer skulle ske under et og samme retsmøde.

Sagen blev herefter udsat på skriftveksling vedrørende et opstået spørgsmål om bevisførelse og på fornyet berømmelse. Retsmødet blev gennemført den 31. januar 2014. Retten traf samme dag afgørelse om anklagemyndighedens anmodninger.”

Præsidenten for Københavns Byret har ved notitsens fremsendelse til Domstolsstyrelsen den 1. april 2014 bemærket, at der således er tale om en række uheldige omstændigheder, der samlet har medført en langstrakt sagsbehandlingstid. Præsidenten har desuden oplyst over for styrelsen, at kendelsen efterfølgende blev køret til Østre Landsret. Landsretten traf efter skriftveksling afgørelse i sagen den 18. marts 2014.

Domstolsstyrelsen kan i det hele henholde sig til det af Københavns Byret anførte.”

2. Jeg hæfter mig ved, at Domstolsstyrelsen og Præsidenten for Københavns Byret har oplyst, at der i den konkrete sag var tale om en række uheldige omstændigheder, der samlet har medført en langstrakt sagsbehandling.

Jeg vil samtidig understrege vigtigheden af, at de involverede myndigheder og forsvarerne fremmer enhver sag med den hurtighed, som sagens beskaffenhed kræver og tillader. Det er også mit indtryk, at der generelt er et stort fokus herpå.